

מסורת הש"ס

(א) וְאֵל כְּשֶׁמֶחֱחֹדֶץ יֵצֵא־וְ
(ב) גַּם רִיחַ וּלְחָשׁ רַבָּא.
(ג) לְפָנֶיךָ נָדָה וְשִׁנְיָה (ד) וְאֵל
אֲדִישֵׁן מִן מִקְדָּה דְּמִרְסָא
נִלְאָה שֶׁמֶר מִן שִׁין. מִרְדָּן עֵרָךְ
אִישׁ אֶל (ה) לְקַמֵּן קִיטָה.
קִבֵּץ: קִסָּה: כְּסֻדּוֹת נָא:.
(ו) בֵּיק מֵאָה. (מֵאָה מִיב מִ"א)
מִמְנָחוֹת מֵאָה: (ז) לְפָנֶיךָ נָדָה
הֵנִי רַב אֶלֶי אֲדִיר יִחְזָק.

הגהות הב"ח

(5) יושבים ד"ר דניאל ורבי
הנהל בתרא אחר רבא
דמס: (6) ד"ר ולא הוה
לית כלי וחיית הסם נמחק;
(7) ד"ר הנהל כגון נחל
דמס: (8) ד"ר והסגלות
ס"ר מקום שמי גשמים
שולחין סס וס"ר שמוחלקת
סלל לנפסיה:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

נה.

אמם בן בִּפְלֵת יְרֵשֶׁת בְּנֵי. דַּעֲשֵׁלְמָא מְכַל אֲדָם שִׁישׁ עֲלֵיו כְּחוֹמָה
אֲשֶׁה וְנִעַל חוֹל אֶף עַל פִּי שְׂבָכִים מְשַׁבְּעִים לֵהֶן לָן מ"מ אֶרֶץ
יְרוּשָׁה שֶׁן הַבְּנֵי צִוּוּ מִשּׁוֹם דְּמֵלוֹת וְאִשְׁתֵּי מַחֲסֵרִי גּוֹבִינִיא וְאִרְכִּי
וְאִדְרִכְתָּהּ וְאִכְרִחְתָּהּ וְשׁוּמָא אֲכַל לָמַסְ הַמֶּלֶךְ אִפְלִיז קִרְקַע שׁוֹה אֲלֶף וְזוֹ
מִשׁוֹבְעִת דְּלִכְר מוֹעֵט מְקֻרָּעֵת
עֵינִי כֵן שֶׁל הַמֶּלֶךְ וְכִכְר הוּא מְקֻסָּק
וְלֹא מַחֲסֵרִי גּוֹבִינִיא. ר"י וְרַמְבַּם
אנִרְיִסְקִי. פ"י כוֹמֵנִי שְׁטֵרוֹת
הַמֶּלֶךְ דִּיקְסָקִי הוּא
שְׁטֵר כְּדֹאמֵר בְּהִגְלוֹת בְּתֵרֵל ז"ק ד'
ק"י: הֵיא מֵאֵן דִּיקְסֵי דִיקְסָא מִצ"ד
הַגְּלוֹל וְנִפְרִיק הַשּׁוֹלֵחַ (נִשְׁתִּין ק"ג.)
מִשְׁקִירָא בְּמֵאֵי אִשְׁקִיעִיהוּ דִּיקְסִי:
דִּין

ל' עוקבן בר נחמיה ריש גלותא משמיה דשמואל
 יאריסותא דפרסאי עד מ' שנין יוהני והורירי דובין
 יוה"מ למסקא אבל לכרנא לא מ"ט כרנא אקרקה
 דיה דרב יהושע אמר אפילו שערי דכרא משתעברי
 אמר ל' הונא בר נתן קשי בה אמימר יא"כ בטלת
 ליה ראוי יואני הכבוד נוטל כראוי כבמוחזא אל
 יו אלא מה אית לך למימר דריהי טסקא ומית הכא
 אמר רב אשי אמר ל' הונא בר נתן שאילתינהו לספרי
 כרב הונא בריה דרב יהושע ולא היא התם לאוקומי
 רב אשי יפרדת מסייע מתא וה"מ דאצילתיה מתא
 שמואל היא אמר רב אשי יוחנן והמצד והחצב מפסיקין
 רב אשי וטומאה לא כי אתא רבין אמר רבי יוחנן אפילו
 יו היא דתנן יואלו מפסיקין לפאה הנחל והשולית
 ודרר

וְזִינְיָו וְזִינֵי. מה שקוּיין הקרקע מעבדי המלך בשביל המלך
ואוֹ יתשערו ויאמרו להחזיר המלך להני זיהויו לא יוכלו לערער על
מלך בפרק המוכר את הבית (דף סא:) ואיִלֵּי זיהוה אפילו בוסתא
ספא וזני זהורזי תלמידי בדנא דמלכותא דינה הרי תלת: וסני
נאנתי הבעלים: **אבל לכרגא.** בשביל כלל גולגולתא שלא פרשו
דינא דמלכותא לגבות הקרקע בשביל מס הראש כי אם בשביל
זו יבנה מן העיר. והך מלתא גמרא קאמר ליה: **אפי' שער**
הזה לא שנה זבין ארעא לטסקא או לכרגא ופרייה וזני דהכי
הוא משועבדי למלך בשביל מס הראש והיכא דלא פרייה נתמיח כל
היה וזני: **אם כן.** דאפילו שער דכדא משתעבדי לכרגא היכי
התלכות טעלה ירושא בנו הכבוד דכל ממון האב אם מה ולא
אם המלך משעבד המלך עדיף משאר שעבודין וכגון דמי. ומיהו
וכאשר מקומות תריקים דשביקו לקרא דאיהו דחיק ומוקי וספא:
דקארי ליה לאמריה הרי אפילו כי מארצין ארעא לטסקא אשמשעבדי
זים לך למימר. היכי דמי דלא תבטל כגון דיהיב טסקא של
עוד והוא ליה ממוזק ויטול הוה כבוד פי שנים ה"ג וכו': ולא היא
ההוא ולא מעטלין לכרגא וזי זבון לכרגא לא הוו וזניהו וזני
רב דהוא לאקומי תלמידיה בנו לקיים מעשהו וספא שכתבו
די יהיה המיירות והשטרות ומיהו שלא דרין נכתבו
ומלמוד ומדך ארץ ואין עוסק בשינוי של עולם כלל: **מסייע**
הני מילי. דמסייע יתן כנס הקהל: **כגון דאילניסיה מהא.** עבדי
ואמרו עלי שאין לן ממון ומוחק כן תרבה מס שלהן והכבוד
יבוע לכל אלו כפי אומד דעתם עד שעלה גיבויס לחשונן מן
חוץ מזה יבנו מן השאר: **אבל אנדיסקי.** ממויין של מלך הרגילין
ויבועו ושבחוהו לזה או לא רזו לשאלו לן כלום בשביל שהוא אדם
הכבד בעליהם המס דנן שהיה לן לזה יתן פטור דסייעתא דשמיא
החוקקתא מהן לא קנה את חביריה אלא האי דאחסיק דיהיב לבדו
סס מנא אבל יש חכב טעום בינתיים מפסיק: **חב.** הוא אילן או
ענף לא מכאן ולא מכאן כדאמר (גיטא סה:) חלוצא מקטע רגליהו דרשעים
ו**שומא לא.** היו הפסוק תלשין כן שדות אלא יתן פאה אחת
חוצרת לחבירה שתי הפסוק. ומיהו לגבי חוקק דין ללו אף יקנה במסו
וזהו וצ"ל: וכל שכן בשתי שדות דלברי כלל קנה אלא מה שהחוקק
והוא. לקמייה מפרש מאי נפקא מינה בין שדה אחת לשתי: **אפי'**
הי הפסק. דקמן. דהפסק מחייב להיות פאה בכל אחת: **במהל.**
ותאבנים שאין ראו לזריעה: **ובשוליות.** קבוצות מי גשמים. כהונם זאן
מן גשמים שם רב ביבי א"ר יוחנן אחת המים המחלקת שלל לאגפיה:

יעבר לי מר כאידך דשמואל. כיון דשמואל סבירא קי ולא ליקי אלא
 והוא פורחא דרפק. והא לא מני תמימר ליעבר לי מר כאידך דשמואל
 ואמר דינא דמלכותא דינא לא ליקי אלא בשטר דכיון דמודי רב
 דשמואל תמרה להאיך דנכסי הגר הן כמדבר על כרמך זקוק
 לה לחרך דלא תתשי שמואל
הה לחרך דלא תתשי שמואל
 וכדפרשיט לני: **אין**
ויוציא שמואל: כשמואל: **וכן היו רבותיו**
ו'. כל זה שלח רב הונא דב אבין:
דינא דמלכותא דינא. כהנחל (ה) קמא
 ד"ק קד: קד: אמר מדע דקטילו דיקלי
 גשרי גשרי ועברין עוליהו: **דאריסא**
פרסאי ארענין שנין. חזק פדסיס
 שנים היו ע"י דינא דמלכותא
 דלא קני איניש אלא בשטר
 כה הדין דה עבדים ס' שנים
 כגא ישראל וקסא ממנה היו קני גמור
 יוכל ישראל אחר לומר של היו
 עבדים ממני ואע"ג דאמרין
 ששל דה: ישראל כה ממנה
 הרי הוא כעבדים ואין לו חזקה
 שטרא שטרא שמכרה ישראל
 הכא יש לו חזקה. אי נמי אחא
 לשמואלין דלע"ג דבשטר מקומות
 חזקה לישאל ג' שנים בלחך
 חזקה חזקה בשמות מ' שנים
 דינא דמלכותא הוא שס כן: הני
 צעלי תמלות העשרים קונים
 עובדי המלך שדות עני העיר שאין
 יתן המסקה למלך וכן פורש
 והם ומחזיקין בקרקעות בשביל

ומה שכן דינה דמלכותא דמלך דיהיב טקסא ליוכלי ארעא דלאחר
והנהיג מלך קים דדינה דמלכותא דינא ואם יחזרו בעלים ראשונים
וג' והורזו כלל דרבינו יצחק: ופרזרי: על שם נחלה שקרו יצחק
והרמב"ם: והלך לתת מלי קמיחא דלא דמלכותא דינא ופרישט ד
דרבינו יצחק: וביני א' ובין לטקסא שבילי מס הקרקע שלא
יכרו להם עבדי המלך קרקעותיו של זה לא היו וביני דלון וה
מס הקרקע: אקרקפתא דנכר' מנח: ואין יתפשוש עד שיהיו מאלל
נכר'א: שכר נחשו מן הקרקע ומוחזין כדור וכל שכן קרקע ע
ליו דינה דמלכותא: עבדי נכר'א: לומר ל מטלטלין שר' לו בעי
אשר לו ומי שיקנה מעבדי המלך בין קרקעות בין מטלטלין ובי
קמים הכבוד דנכרי (והרמב"ם) בכל אשר ינאל לו הרי באותה
רע עדין כרגא דשנה ו' זה היה ממעט ראו דלוי מוחזק בו כלל
על אקרקפתא מעלייתא היא דלאכל למיחר אין היה נכסל ומטביל לו
הי' אפי' טקסא מי: רב אשי הוא דקפריש' עליה דלמיחר הכי דרי
דנכרי הכל א"כ בטלת דקרקעות ירושת בנו הכבוד: אלא מאי
היה שנה נחלתה השנה ומית דעד סוף השנה אינה משועבדת לתלך
הסם: אף הלכתא כרב הונא בריה דר' יהושע דלא משעבדיה לכר
כרגא אקרקפתא דנכר' מנח ואיניו ספרי דרנכ' דלמיחר הלכתא
כל מירת קרקעות שנמכרו לכרגא ובאלו לומר דמשעבדיה לכר
שעבודת וגמברו הקרקעות והרי וביני: פרדס: אדם נטל ממלכא
הוא חייב בעול הקרקע ואף על פי שהוא אינו בעשה ריוח בעיני
ומלך לו ונוטע לו לדרו והלכויו והקלו נכסאיו נשעבדו בשעבוד
אין וימר כגון שהמלך רגיל ליקח מכוון מס קרוב לשנה ובאלו
אקטוב והיו שאלין להו וימר מדאי והם הפלוזיו ופטריוהו ומה שס
נכסאיו מכל בית ובית מכל איש ואיש עד שעלה השכרין להם
היו וסבירין היו: השלל לו ממון וגבו כל המס מכל השאר אף על פי
שאלו שמחלו לו: אמר והכר' בו: פ' שדות ס' ב' ומר' אחד בינייהו
דלאחר רבי יוסף בר מניא' לעיל בשמעתא"ה: והוא דין אס
שכ' שני מיום יהושע את ארץ ישראל (ויקרא י) לפי שירד ויונה כנגדו ואינו
משגיגין גבול רעיון זה אינו משיג גבול אחר: אכל ענין פאה
לא שנים אבול ומסורין לו זה דמן המורא אחר מזר מפליג קרקע
אחד שדה אחת דהא חפילו בשדה אחת איכא למ"ד לא קנה אלא מקום
ולטומאה: דמאי שאל מחוקק: דמאי מאי איה: לגבי מאי
נכח אלא אשר לו על יעדו בו ולא חרע (והרמב"ם) קרקע קשה מלא כדור
דיר (נ"ב א') מאי שלילית אמר דר יהודה אמר שמאל' מהו (ו') ששור

עין משפט
נר מצוה

רַבְחָא א ב מ'י פ"ח מ"ל
טוֹלָה ה'י י' סג
פֶּשֶׁן עַל טוֹשֵׁי חִמָּה ס'י
שֶׁט סְמִיט ט'י
רַבְי ב טוֹשֵׁי חִמָּה ס'י
רַחֵם פֶּה י' כִּגְמָה ס'
רַבְי ו ח טוֹשֵׁי חִמָּה ס'
קָמַט סְמִיט ו עִיִּשׁ כֵּל
דִּי חִמָּה: ס'
רַבְחָא ו מ'י פ"ח מ"ל זכיה
וִמְחָה ה'י י' סג
פֶּשֶׁן מִן טוֹשֵׁי חִמָּה ס'י
מִרְה סְמִיט ד'י
רַבְחָא ו ח מ'י פ"ח מ"ל
חֲתוּמָה עִיִּשׁ הִלָּק ב
ג

רבינו גרשום (המסך)

[illegible]

(א) נראה ד"ל לשני שדות.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones